

כל דיני ומנהגי עשיית ליל הסדר בהידור רב העלוך יוצא לאור ע"י מכון "תורת בנימין"

ע"פ ספרי כי בא מועד של הרב בנימין חותה שליט"א
כתובת המכון: רחוב קדושת לוי 40\14 ביתר עילית 02-5802986 058-3246810

- א. יסדר השלחן בכלים נאים, ואם ידו משגת, ישתה בכוסות מכסף טהור.
- ב. נשים בברכת שהחיינו בנרות, עדיף שלא תברכנה. ואם בירכה, תענה אמן על שהחיינו בקידוש.
- ג. יש להתפלל ערבית בצאת הכוכבים, לא לפני ולא אחרי (20 דקות לאחר השקיעה), ולא להמתין לזמן רבינו תם מחשש שהקטנים ירדמו.
- ד. בברכות קריאת שמע של ערבית יש לכוין אף על מצות קריאת ההגדה.
- ה. בליל פסח שחל בשבת, לאחר העמידה יקדימו לומר ויכולו לפני אמירת ההלל (תדיר ושאינו תדיר).
- ו. לספרדים הנשים תאמרנה ההלל של ערבית בתפילה, ואם הן בבית תאמרנה ההלל בבית עם ברכה לפני עשיית הסדר. ולאשכנזים אם הן בבית הכנסת תאמרנה שם, ואם הן בבית לא תאמרנה.
- ז. ההסיבה צריכה להיות בדרך נוחה ולא בצער. ולא יסב באויר. ואפשר בהסיבה בשכיבה לשמאלו.
- ח. יסב על צד שמאל. ויסב כל גופו, ורק רגליו ישארו על הקרקע. ואם היסב על צד ימין לא יצא.
- ט. ההסיבה תהיה 45 מעלות שמאלה (בצורת שעה 10:30 בשעון העומד מול).
- י. מותר להסב על ירך או כתף חברו שלידו, אבל לא על ירך עצמו, ולא על גבו ולא על צד ימינו, ולא על ידו שתופס במצחו או בסנטרו.
- יא. בשעת ברכות המצוות עדיף שלא להסב.
- יב. קטנים מגיל המבנים בסיפור יציאת מצרים יסבו. וגם הנשים יסבו כמו האנשים.
- יג. הידור גם בסעודה להסב (לא חובה).
- יד. מנהג רוב הספרדים והאשכנזים שאין אומרים ברכת מעין שבע בליל פסח שחל בליל שבת.

תזכורת! כזית - 28 גרם (עדיף 30 גרם). רביעית - 86 מ"ל והמהדרין 150 מ"ל. רוב רביעית - 45 מ"ל. והמהדרין 77 מ"ל.
לדעת מרן הגאון רבי עובדיה יוסף זיע"א הולכים בכל אכילות ליל הסדר רק לפי משקל ולא לפי נפח (תשו" כח"י הובא בכי בא מועד)

- א. סגולת שתיית ארבע כוסות ואכילת המצות שניצול מסממנים ותרופות רעים.
- ב. ליל פסח שחל בשבת יאמרו שלום עליכם ואשת חיל (ולדעת הבן איש חי ידלגו לצורך זריזות לעשיית הסדר).
- ג. יאמר סימני הסדר קדש ורחץ וכו' בתחילת הסדר, ולפני כל מעשה, יאמר את סימנו, ולפני רחצה יאמר רחצה מוציא מצה.
- ד. בברכת שהחיינו שבקידוש יכוין אף על המצות והמרור ועל עצם יו"ט ועל סיפור יציאת מצרים.
- ה. נשים חייבות לשתות ארבע כוסות, וכן לקרא או לשמוע ההגדה, וכן לקרא ההלל שביליל הסדר.
- ו. קטנים (בנים ובנות) מגיל המבנים בסיפור יציאת מצרים ישתו ארבע כוסות. ומלא לוגמיו בקטן כפי גודל פיו. ויניח הכוס לפני הקטן ולא יכפה עליו לשתות.
- ז. צבע היין יהיה אדום. ואם היין הלבן שיש לו יותר משובח מהאדום, לאשכנזים יקח הלבן. ולספרדים יקח האדום אם הלבן אינו מידי לבן (ובשבת אם רוצה להאדים את הלבן ראוי ליתן הלבן באדום ולא הפוך).
- ח. לכתחילה יקח יין שאינו מבושל ואינו מפוסטר, אם המבושל לא יותר משובח, וכל זה אם לא קשה לו לשתות יין שאינו מבושל.
- ט. עדיף שלא ליקח מיץ ענבים המעורב בו מים. ומיץ ענבים עדיף מיין צימוקים.
- י. מותר ליקח יין שיש בו קדושת שביעית, ויזהר שלא ישפוך ממנו בעשר המכות.
- יא. עדיף ליקח כוס המחזיק 150 מ"ל. ומעיקר הדין די בכוס המחזיק 86 מ"ל.
- יב. על פי הסוד ישטוף כל כוס מארבע כוסות שטיפה מבפנים והדחה מבחוץ. ועל פי הפשט ישטוף כוס ראשון והשאר רק אם לא נקי.
- יג. אחר ימזוג לו היין לכוסו בכל ארבע כוסות.
- יד. כוס הקידוש וכוס ברכת המזון (כוס שלישי) ימלאנו כולו על גדותיו, וכוס שני ורביעי די למלאות רוב הכוס (בכוס גדול יותר מ 150 מ"ל).
- טו. בכל כוס ימזוג ג' טיפות מים ביין, והוא הדין אם שותה מיץ ענבים, (אף לסוברים שמים במיץ ענבים פוסל היין, מעט מים דינו שונה).
- טז. כל המסובין יגביהו הכוס באמירת הקידוש, ואם קשה להם יהיה מונח לפניהם.
- יז. המהודר לשתות בכל כוס מד' כוסות רביעית שהוא 150 מ"ל, ומעיקר הדין די ברביעית שהיא 86 מ"ל. ועדיף לשתות הכוס בבת אחת, והשותה בבת אחת אינו גרגרן. ובדיעבד יצא אם שתה רוב רביעית. וכוס רביעי ישתה רביעית לברכה אחרונה. והידור נוסף לשתות רוב הכוס.
- יח. טוב לשתות בכוס ראשון רביעית (86 מ"ל ועדיף 150 מ"ל) גם בדיעבד, לצורך קידוש במקום סעודה.
- יט. זמן השתייה בכל כוס לכתחילה עד שיעור זמן של שתיית רביעית, ובדיעבד עד זמן אכילת פרס (עד 2 דק').
- כ. אם לא שתה רביעית בכוס ראשון, עדיף שישתה מעט בין כוס ראשון לשני כדי שלא יהיה הפסק בין הסעודה לקידוש.
- כא. עדיף שלא לשתות אף מים בין כוס ראשון לכוס שני והמיקל אף במיץ רשאי אבל לא יין. ובין כוס שני לשלישי ישתה מה שירצה גם לפני הסעודה. ובין כוס שלישי לרביעי לא ישתה יין אבל משקאות מותר חוץ ממי דבש שמשכר. ולאחר כוס רביעי לא ישתה יין.
- כב. הספרדים מברכים הגפן רק על כוס ראשון ושלישי ויכוין בהם על השני והרביעי. והטעם כיון שאין היסח הדעת ביניהם, וכוס ג' הוא של ברהמ"ז. והאשכנזים מברכים על כל ארבעת הכוסות. והטעם, כיון שאסור לשתות אחר כוס ראשון יש היסח הדעת וכן כוס רביעי כיון שאסור לשתות אחר כוס שלישי ויש היסח הדעת ביניהם.
- כג. יש ליתן לקטנים קליות ואגוזים (שוקולד) לאחר הקידוש לשם שינוי כדי שישאלו מה נשתנה.

- א. הטעם שלוקח ירק שטיבולו במשקה - לשם שינוי כדי שישאלו. והטעם בחומץ א' כיון שיש ארס בכרפס והחומץ מבטלו. ב' משום רוח רעה.
- ב. באמירת סימני הסדר - יאמר לפני הנטילה "רחצה מוציא מצה" משום שלא יוכל להפסיק אחר כך לפני המוציא לומר המוציא.
- ג. יטול ידיו ג' פעמים רצופים, ללא ברכה. ומי שנוהג כל השנה ליטול פעם אחת אף כעת כן. ואין הנשים צריכות להסיר הטבעות מהאצבעות.
- ד. לא ידבר בין הנטילה עד לאחר אכילת הכרפס, ואם דיבר אינו חוזר ליטול ידיו.
- ה. יטול ידיו באותו מקום שאוכל ולא יצא חוץ לבית.
- ו. לא יכין בנטילה זו שתהיה גם לסעודה, ואם כיון גם על הסעודה, לפני הסעודה יטול שוב ללא ברכה.
- ז. בירך בטעות, לא ישמור ידיו נקיות, ויגע במקומות המכוסים לפני רחצה, ויטול ידיו בברכה.

- א. הטעם לאכילת כרפס - א' ס' פרך. ב' זכר לכתונת פסים. ג' גימטריא ש"ס שם אלקים במילוי יודין.
- ב. אין לו כרפס יקח ירק אחר, גזר, צנון, פטרוזיליה, בצל. וע"פ הסוד יש ליקח רק סלרי.
- ג. יקח כרפס פחות מכזית. ויכין בברכה גם על המרור.
- ד. יטביל הכרפס לפני הברכה, ועדיף שיטבילו כולו בחומץ או במי מלח או במי לימון שרובם מים. ואם אין לו, יטביל ביין. ועדיף שיאכל הכרפס ביד ולא במזלג.
- ה. מי שאכל בטעות כזית מהכרפס לא יברך ברכה אחרונה אלא יהרהר הברכה בלבו כיון שהברכה גם על המרור.
- ו. על פי הפשט יאכל חלק מהכרפס בהסיבה וחלק שלא בהסיבה. ועל פי הסוד אין להסב באכילתו.
- ז. ע"פ הסוד ישאיר מעט מהכרפס (וכן משאר המינים) בקערה עד לאחר אכילת מצה ומרור, ואין צריך להשאיר מהחומץ ומי המלח שם.

- א. טעם ליחץ לפני ההגדה - א' כדי שנאמר הא לחמא עניא. ב' שישאלו התינוקות. ג' כדי שבברכת המוציא תהיה המצה כבר פרוסה.
- ב. לאחר הכרפס יקח המצה האמצעית שמשלוש המצות שבקערה, ויחצה המצה לשניים חלק אחד גדול בצורת אות ו' וחלק אחד קטן בצורת אות ד', (יחתוך המצה בצורת ר' ונמצאו שתי הצורות קיימות). ואם קשה לו לחתוך בצורה זו, רק יכין על צורות אלו.
- ג. את החלק הגדול יצניע תחת המפה או במקום אחר לאפיקומן, ואת החלק הקטן יחזיר לקערה.
- ד. עדיף לחתוך את החלק הגדול מהצד הימני של המצה.
- ה. יחצה המצה בידו ולא בסכין. והטעם א' כעני. ב' משום לא תניף עליה ברזל.
- ו. טעם שמחביא האפיקומן - שמא לא ישאר לאפיקומן. והטעם שתחת המפה זכר לפסוק משארותם צרורות בשמלותם.
- ז. אם מצתו דקה ואין בה שתי כזיתות - על פי הפשט יצרף לאמצע שתי מצות. ועל פי הסוד לא יוסיף בקערה מצות מבחוץ (ויאכל ממצה מבחוץ).

- א. טעם המצוה - משום והגדת לבנך.
- ב. לא ידבר מתחילת ההגדה עד סיום אמירת ההלל. ונכון שלא לעשן באמצע קריאת ההגדה.
- ג. יש להוציא המילים מפיו כשקורא ההגדה. בהרהור לא יוצא אבל אם שומע מאחר יוצא.
- ד. מצוה ליתן אף לקטנים לקרא קטעים מההגדה. גם באופן שרק הקטן קורא אותו קטע והגדולים רק מקשיבים.
- ה. נשוי המתארח אצל הוריו, יספר לבניו בעצמו מעט מסיפור יציאת מצרים ועיקר ההגדה די בסיפור אביו (שהוא סב ילדיו).
- ו. נשים יוצאות בקריאת הבעל, ותאמרנה פסח מצה ומרור בעצמן. ואשה שקמה לטפל בתינוק יצאה ידי חובה ותאמר פסח מצה ומרור.
- ז. לכתחילה אין לאשה להוציא האיש בקריאת ההגדה ובדיעבד יצא.
- ח. קטע מה נשתנה, יאמר בניגון יפה.
- ט. מי שלא אמר ג' דברים לא יצא וכו' מחלוקת בפשט ויש ראשונים שסוברים שזה כפשוטו (עיין בהגדה לבנימין אמר).
- י. ראוי שלא לקרא ההגדה בהסיבה. וספרדי המיקל להסב ראוי.
- יא. אין לאכול ולשתות באמצע קריאת ההגדה ורק מי שקשה לו מאוד וכגון שצם בערב פסח, ראוי להקל לאכול מעט דברים קלים.
- יב. בשפיכת היין ט"ז פעמים כנגד - א' ט"ז פנים שיש לחיות הקודש. ב' כנגד ט"ז פיות שיש בחרבו של הקב"ה.
- יג. בשפיכת היין באמירת עשר המכות, לספרדים המנהג לעשות השפיכה מהכוס. והאשכנזים נוהגים באצבע בהזאה. וישפוך לכלי שבור או גרוע או לכלי חד פעמי. ויכין שהקב"ה יצילנו ממכות אלו. ועדיף לשפוך היין מכוס אחר ולא מהכוס השני שלו, אבל אינו מעכב. ואין לשתות היין ששפך, וכן היין הנותר מהכוס ששפך ממנו אין לשתותו.
- יד. טעם לחלוקת ההלל - א' חלק ראשון מיציאת מצרים וחלק שני על הגאולה העתידה ולכן סמוך לשפוך חמתך. ב' כדי שגם כוס שני יהיה בשירה.
- טו. ראוי שלא לקרא ההלל בהסיבה והרוצה להסב ראוי. וראוי לקרוא בעמידה, ויזהר שכוסו לא ישפך.
- טז. יקרא ההלל לפני חצות הלילה, ואם לא הספיק עד לאחר חצות, יקרא לאחר חצות אף בברכה בשם ומלכות.

- א. טעם לרחצה כיון שהסיח דעתו מהנטילה הראשונה.
- ב. יטול ידיו לפני המוציא ככל נטילת ידיים לסעודה ויברך על נטילת ידיים.
- ג. טוב שאחר יטול לו ידיו דרך שורה, וטוב לחנך הקטן לכך שיטול הידיים לאביו.

מוציא מצה

(כי בא מועד עמ'
עז' - פב')

- א. מברכים קודם המוציא ואחר כך על אכילת מצה והטעם - משום תדיר ושאינו תדיר. ויכוין בברכת המוציא גם על הכורך וגם על האפיקומן.
- ב. לוקח ג' מצות שתיים ללחם משנה ואחד פרוס שדרכו של עני בפרוסה.
- ג. יטול את ג' המצות (ב' שלימות ואמצעית פרוסה) לפני הברכה, ולאחר ברכת המוציא ישמוט את המצה התחתונה מידיו ויברך על אכילת מצה.
- ד. אף שבכל ליל שבת בוצע מהתחתונה, בליל הסדר יבצע כזית המוציא מהמצה העליונה וכזית של אכילת מצה מהאמצעית בבת אחת, ולא בזה אחר זה. ואינו מעכב בדיעבד.
- ה. לאחר ברכת המוציא ואכילת מצה יטעם מעט מהמצה בלא הסיבה ויתן למסובין, ולאחר מכן יאכל את שני הכזיתים שלו בהסיבה.
- ו. יטביל המוציא במלח וינער המלח מהמצה לפני אכילת המצה. והטעם א' משום לחם עוני. ב' חיבוב מצוה במצה ללא תערובת טעם כלל.
- ז. כל אחד מהמסובין יאכל שני כזיתים יחד אחד של המוציא ואחד של אכילת מצה. ואם יכול (קשה מאוד), יבלע את שני הכזיתים יחד, ואם אינו יכול, לפחות ילעסם יחד ויבלעם אחד אחד.
- ח. זמן אכילת המצה בכדי אכילת פרס תוך 2 דקות. ושיעור הזמן עדיף מהלעיסה הראשונה. ובדיעבד עד 7 דקות.
- ט. עדיף כשאין המצות שבקערה מספיקים לשני כזיתים לכל המסובין, שיקחו שני כזיתים ממצות אחרות ואותם יאכלו. ואינו חובה, שרק מקערת הסדר יש לאכול ב' כזיתים. ועדיף לעשות כמה קערות.
- י. אין לטבל את כזיתות המוציא בסלט או לפתן. ואם אינו בקו הבריאות רשאי אף בתבשיל אבל לא ישהה שם המצה.

יא. סדר הדירוג בעדיפות הכזיתות לפי מה שיכול לאכול, 5 כזיתות (2 בהמוציא ו1 בכורך ו2 באפיקומן) ואח"כ 4 (2 בהמוציא ו1 בכורך ו1 באפיקומן) ואח"כ 3 (1 בהמוציא ו1 בכורך ו1 באפיקומן) ואח"כ 2 (1 בהמוציא ו1 באפיקומן) ואח"כ 1 (אפיקומן).

מרור

(כי בא מועד עמ' סו'
- עד' ועמ' פג' - פח')

- א. אכילתו מדרבנן, והטעם לאכילתו זכר לוימררו את חייהם.
- ב. באכילת המרור יכוין שהוא זכר לוימררו את חייהם. ויכוין גם למתק הדינים שמרור בגימטריה מות וע"י הלעיסה ממתק הדינים.
- ג. הטעם שחסה נקרא מרור - א' יש לו מרירות קצת. ב' אם ישאר עד שיתקשה יהיה מר.
- ד. טעם לחרוסת, א' זכר לטיט. ב' מלשון חרסית על שם הלבנה שהיתה מחרסית.
- ה. טעם שאין ברכה על חרוסת, א' הוא בטל למרור. ב' נאכל עם המרור.
- ו. הטעם לשקע המרור בחרוסת, להמית הארס שבמרור, אף שכל השנה אין נזהרים, כאן למצוה, חכמים הזהירו שלא יהיה חשש סכנה. ז. אין לאכול מרור בליל הסדר לפני שאכל מרור לשם מצות מרור.
- ח. יש ליקח לאכילת מרור חסה, וראוי שלא יקח כשהיא עדיין מתוקה. וראוי שלא ליקח אותה כשהיא בתחילת גידולה.
- ט. יקח את עלי החסה למרור ויקח כמה קלחים שיספיק לכזית (28 גרם) ויש למעך את עלי החסה כי האויר שביניהם אין מצטרף לכזית.
- י. אכל מרור ללא חרוסת יאכל שוב ללא ברכה. ומי שאינו אוכל מרור מסיבה רפואית יאכל לפחות חרוסת.
- יא. לספרדים לא ישטוף בחומץ את עלי החסה לאכילת מרור, משום שנעשה כבוש שדינו כמבושל. ולאשכנזים המיקל לשוטפו בחומץ רשאי.
- יב. לכתחילה לא יקח עלי חסה כמושים למרור ובשעת הדחק רשאי. ועדיף שלא יקח עלי חסה הגדלים בעציץ שאינו נקוב, או מגידולי מים (שברכתה שהכל), והמיקל יש לו על מי לסמוך.
- יג. יש ליקח חרוסת העשויה מכל מיני פירות שנמשלו בהם ישראל, ויתן מעט יין או חומץ בחרוסת.
- יד. עדיף ליקח חרוסת עבה (לא דלילה), וטוב לטבל המרור כולו בחרוסת וינערנו.
- טו. טוב ליקח מרור מהמונח בקערה. ויטביל המרור בחרוסת לפני שמברך על המרור שלא יהיה הפסק. ויכוין בברכה גם על הכורך.
- טז. יבלע כזית מרור בבת אחת אם יכול, ואם אינו יכול, יאכלנו עד שיעור אכילת פרס (2 דקות) מהלעיסה הראשונה ומקסימום 7 דקות.
- יז. אם קשה לו לאכול כזית של 28 גרם או אין לו, יאכל כזית לפי 6 דהרם שזה 19 גרם.
- יח. יאכל את המרור שלא בהסיבה, ואם הסב באכילתו עדיף שיחזור ויאכל כזית ללא הסיבה.

כורך

(כי בא מועד עמ'
פז' - צז')

- א. לאחר אכילת מרור יטול כזית מהמצה השלישית שנשארה וכורכה עם כזית מרור וראוי לטבל את כל המרור בחרוסת אבל המנהג לטבל רק מקצתו, ויאמר לפני אכילת הכורך זכר להלל וכו' ויאכלם בהסיבה.
- ב. לספרדים אין צריך לנער החרוסת מהמרור לפני אכילת הכורך. ולאשכנזים ינער החרוסת מהמרור לפני אכילת הכורך.
- ג. אכל הכורך ללא חרוסת טוב שיאכל שוב חתיכת מצה עם מרור וחרוסת.
- ד. שיעור המרור, כזית שהוא 28 גרם, ואם קשה לו יקח לפי 19 גרם.
- ה. לכתחילה כשיכול, יכניס לפיו בבת אחת את כזית המצה וכזית המרור ויאכלם יחד, ואם קשה לו, יבלע מעט מהמצה ומעט מהמרור יחד.

שלחן עירך

(כי בא מועד עמ'
צז' - צז')

- א. יש לאכול דגים בפרט כשחל פסח בליל שבת שמובא בחדש באים דגים למים כשהנשים באו לשאוב מים במצרים.
- ב. באכילת הסעודה אין לאכול ולשתות יותר מידי כדי שיאכל האפיקומן אחר כך לא באכילה גסה. (שתיה מוגזת לא מומלצת).
- ג. אין להשאיר מקום ריק בשלחן ליל הסדר זכר לחרבן בית המקדש. ואין לאכול צלי בליל פסח ומבואר דינו בכי בא מועד עמ' צג' צו'.

א. הטעם שאפיקומן בסוף הסעודה, א' שישאר טעם מצה בפה. ב' מרוב רעבון חששו שישבור עצם מהפסח (שהאפיקומן זכר לקרבן פסח) אם יהיה בתחילת הסדר.
 ב. יאכל שני כזיתים מצה לאכילת אפיקומן, כזית אחד לחובת מצה זכר לפסח וכזית אחד לחובת מצה הנאכלת עמו ואם קשה לו יחשב כזית לפי 18 גרם ואם קשה לו יאכל כזית אחד (28 גרם).
 ג. אם יכול, יבלע את כזית המצה של אפיקומן בבת אחת.
 ד. ג' סוגי אכילה גסה, א' נפשו קצה באכילה ואין יוצא בזה ידי חובה. ב' אינו תאב אבל יש לו טעם, ויוצא בזה ידי חובה.
 ג' מצוה מן המובחר כשהוא קצת תאב.
 ה. אף הנשים חייבות באכילת אפיקומן.
 ו. יש לאכול האפיקומן בהסיבה, ואם לא היסב אם קשה לו לא יאכל שוב.
 ז. אבד האפיקומן יאכל ממצה אחרת.
 ח. הרוצה לאכול האפיקומן עם חרוסת רשאי.
 ט. יאכל האפיקומן לפני חצות הלילה, ואם רואה שעומד הזמן לעבור, יאכל כזית בסעודה לפני חצות ויעשה תנאי ויאמר "אם הלכה שזמנה עד חצות אני יצא בכזית זה ידי חובה ואם לאו אני יצא ידי חובה בכזית שאוכל אחר כך", ויאכל בסוף הסעודה עוד כזית.
 י. אם עבר חצות הלילה, יאכל האפיקומן לאחר חצות הלילה.
 יא. אין לאכול מאומה לאחר אכילת האפיקומן. וכן שתיה לכתחילה לא ישתה מאומה, ואם הוא צמא ישתה רק מים ואם קשה לו רשאי אף מיצים אבל לא יין, ותה וקפה אף עם סוכר מותר במקום צורך.
 יב. במקום צורך, מותר לאכול מצה שמורה לאחר אכילת האפיקומן.
 יג. עדיף שלא לעשן לאחר אכילת אפיקומן והמיקל יש לו על מי לסמוך. וכן אין לצחצח שיניים לאחר אכילת אפיקומן.
 יד. עבר ואכל לאחר אפיקומן, אם נמצא לפני ברכת המזון יאכל שוב אפיקומן, ואם נמצא אחר כך אינו צריך לחזור לאכול.

א. מוזגים לו כוס שלישי ומברך עליו ברכת המזון ויברך בורא פרי הגפן לאחר ברכת המזון, וישתה הכוס בלא ברכה אחרונה לאחריו.
 ב. כל המסובין יחזיקו הכוס השלישי בעת ברכת המזון.
 ג. אין לברך ברכת המזון בהסיבה אלא באימה ויראה.

א. הטעם שאין ברכה בתחילת ההלל אלא רק בסופה - א' היא הודאה כעין אלהי נשמה. ב' ברכה שאחרי פסוקים אינה צריכה ברכה בתחילתה, שניכרת ההתחלה.
 ב. בעת אמירת ההלל יש לאחוז את הכוס הרביעי בידו.
 ג. באמירת ההלל יאמר גדול הקהל הודו להשם כי טוב והקהל יענו כי לעולם חסדו וכן אנא הושיעה נא והקהל יחזרו אחריו. ואם יש רק ב' סועדים, יאמרו יחד ולא שאחד יאמר ואחד יענה. ואין ליתן לקטן פחות מבן 13 לומר פסוק הודו וכו' אבל אנא ה' הושיעה מותר ליתן לו.
 ד. מותר לומר דברי תורה על ההלל באמצע ההלל.
 ה. אין לענות אמן בסיום ברכת ההלל כשאר השנה.
 ו. ישתה רביעית מהכוס הרביעי כדי שיוכל לברך ברכה אחרונה לאחריו, ויכוין בברכה אף על הכוס השלישי.
 ז. בעל הבית ימזוג בעצמו כוס חמישי ביין, לכוסו של אליהו והוא זכר לזהבאתי, ואין לשתותו בליל הסדר אלא בבוקר יקדש עליו.

א. יאמר שיר השירים בנחת בקול ובשמחה.
 ב. ראוי להמשיך בלימוד הן בספור יציאת מצרים והן באגדה והן בהלכות הפסח, עד שתחטפינו שינה.
 ג. לאשכנזים אין קוראים בליל הסדר קריאת שמע שעל המיטה אלא רק פרשת שמע. ולספרדים קוראים את כולה עם כל הפסוקים מעט לפני חצות הלילה.
 ד. על פי הפשט יש לברך ברכת המפיל בקריאת שמע שעל המיטה בליל הסדר. ועל פי הסוד אין לברך ברכה זו בליל הסדר.

למעוניינים בספרי מכון תורת בנימין של הרב בנימין חותה שליט"א

כ"ב בא מועד י' חלקים (כל חגי ישראל)
 כ"ב שבת ב' חלקים (הלכות שבת)
 קיצור שלחן ערוך ב' חלקים (חגים)
 תמצית ענייני חושן משפט ב' חלקים (דיני ממונות) 12 דיסקים לשמיעה (מעל 300 שיעורים)
 היחוד בהלכה (דיני יחוד)

בטלפון 02-5802986 | 058-3246810

לשמיעת שיעורי הרב בהלכה ובאגדה בטלפון 077-2222211 | 073-2951288 | 079-9307099
 להצטרפות לקבלת הלכה יומית בסרטון ביוצא של הרב שליט"א שלח המילה "צרף" ל 054-2333576